

TALMUD TORA

תורה / תורה

Haftanın Peraşası - Mişpatim

Şalom Haverim, Merhaba Arkadaşlar,

Öğretmenimiz derse başladığından beri, vücudumuzun nasıl 248 organ ve 365 sinirden oluştuğunu anlatıyordu. Şaşkınlık içinde ona, “Bu Tora mı yoksa doğa bilgisi dersi mi?” diye sorduk.

Öğretmen güle yüzlü bir ifadeyle, “Evet, birazdan peraşaya da değineceğiz” dedi ve bize Tora’nın yap şeklinde emrettiği 248 pozitif mitsvanın, vücudumuzdaki 248 organa eşdeğer olduğunu söyledi.

Eve döndüğümde bu fikri evdekilerle paylaşıırken onlara bazı örnekler de verdim. Mesela, ağzımızla dua eder, gözlerimizle gökkuşağı veya şimşek görünce beraha söyleriz gibi.

Küçük kardeşim Şemuel, “Peki beynimizle hangi mitsvayı yerine getiririz?” diye sordu. Dalga geçercesine gülerek ona, “Beynimizin tam olarak bir organ olduğunu söyleyemeyiz” diye cevap verdim. Ama babam bu soruya ciddiyetle yaklaştı ve şöyle açıkladı:

“Beynimiz mitsvaları yerine getirme konusunda yardımcıdır. Tora’da, ‘Bunlar önünüze koymanız gereken kurallardır’ şeklinde yazar. Buradan çıkarılacak ders, mitsvaları iyice öğrenmemiz ve onların derin anlamlarını anlamamız gerektiridir. Tanrı’nın bizden ne istediğini anladığımız zaman, mitsvaları da daha hevesli ve daha mutlu bir şekilde yerine getirebiliriz.”

“Ve eğer anlayamazsak?” diye sordum babama. “Çünkü bazı mitsvalar Hukim kategorisinde yer alırlar ve sebebi tam olarak açıklanamaz.”

Annem söze girerek şöyle dedi: “Aklımızı kullanarak bu mitsvaların da bizler için ne kadar değerli olduklarını anlayabiliriz. Şöyle ki, aklımızla Tanrı’nın isteğini yerine getirmenin ne kadar önemli olduğunu anlayabiliriz. Öyle değil mi?”

Şabat Şalom, Dani

Dibine Kadar

Kasabaların birinde, eve gelen misafirlere özel bir yemeğin sunulması gelenektir. Şabat günü, evde önemli birisi misafir edileceği zaman, misafirin önüne bir tencere 'Hamin' (Şabat'a özel bir yemek) getirilir ve servisi masadakilere misafirin yapması istenirdi.

Bir keresinde, önemli bir Rav Şabat için kasabada misafir edildi. Rav, yanında kaldığı aile ile birlikte Şabat yemeği yerken, kasabanın geleneklerine uygun olarak bir tencere 'Hamin' Rav'ın önüne kondu. Ailenin reisi, Rav'ı yemeği ilk tabağına alacak ve hemen ardından masada oturanlara yemeği servis edecek kişi olarak onurlandırdı.

Rav tencereden aldığı yemeği tabağına döktü ve tadına baktı. Fakat herkesin beklediğinin aksine Rav, kimseye servis yapmadı. Yavaş yavaş tenceredeki yemekten tabağına alıp yerken, masada oturan diğerlerini görmezden geldi.

Evin reisi ve ailenin tüm bireyleri öylece masada oturup beklediler. Rav tencereye gömülmüş yemeğini yerken, dolaylı şekilde yemeği servis etmesi için kendisine verilen işaretleri de görmezden geldi.

Sonuç olarak, Rav tenceredeki yemeği tek başına bitirdi. Ancak Rav bununla yetinmeyerek, "Başka Hamin var mı?" diye sordu. Mutfakta biraz daha kaldığını öğrenince Rav, hemen kalanı da getirmelerini rica etti ve hepsini bitirdi. Masada oturan herkes Rav'ın bu hareketine anlam veremediler. Fakat Rav'a duydukları saygıdan dolayı ona da bir şey diyemediler.

Şabat'tan sonra, Rav'ın daha evvel hiç böyle davranmadığını bilen yakın öğrencilerinden biri merakına yenik düşerek Rav'a, "Rabi neden bütün 'Hamin'i yediniz?" diye sordu.

Rav, "Artık işin gerçeğini anlatabilirim" dedi ve devam etti, "Hamin'i ailenin hizmetlisi pişirdi. Bu hizmetli yetim bir kız, hiç kimsesi yok. Yemeği pişirirken sanırım hata yaptı ve yemeğe sirke yerine gaz attı. Hamin'in

tadına baktığımda bunu hemen fark ettim. Kendi kendime dedim ki, eğer aile bireyleri de bunun farkına varırlarsa, bu kızı işten atarlar ve dolayısıyla bu yetim kız çok zor zamanlar geçirebilir.

Bilindiği üzere Tora bize, yetimler konusunda çok hassas olmamızı öğütlerken, “hiçbir dul ve yetime eziyet etmeyin” der. İşte bu yüzden Hamin’in hepsini yedim. Böylece de kimse yetim kızın yaptığı yanlışın farkına varmadı.

Pozitif Mitsvalar

Kutsal Mekan

Şemot 25:8 “Benim Adıma bir Kutsal Mekan yapın”

Lora uzun zamandır annesine Şani'nin evinde kalabilmek için yalvarıyordu. Sonunda annesi kabul etti ve Lora çantasını hazırlarken heyecanlıydı.

Ertesi gün Lora okuldan eve döndüğünde annesi Lora'ya, ‘Güzel zaman geçirdiniz mi?’ diye sordu.

“Evet” diye cevap verdi Lora ve devam etti “Ama kendimi evimde daha rahat hissediyorum.”

Lora'nın annesi gülümsedi. Çünkü ev gibisinin olmadığını biliyordu!

Tanrı her yerde!

Buna karşın Tanrı'nın, evim olarak çağırdığı tek bir yer vardır.

Orası da Bet Amikdaş.

Tanrı'nın yüceliğinin en fazla ve en yoğun olarak hissedilebildiği yer Bet Amikdaş'tır.

Bu bağlamda, bu pozitif mitsva bize Tanrı için bu yapıyı inşa etmeyi emreder!

Resimli Peraşta

Davasında fakire bile merhamet etme!
(Ayrım yapma!) (Mişpatim 23:3)

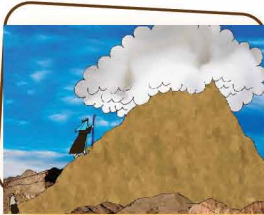
Nefret ettiğın birinin eşęini, yükü altında
çökmüş halde görürsen, kendini ona yardım etmekten
alıkoyma
(Mişpatim 23:5)

Yalan sözden uzak dur. (Mişpatim 23: 7)

Eti, annesinin sütü bile olsa, sütle pişirme.
(Mişpatim 23:19)

Moşe, hizmetkarı Yeoşua ile yola çıktı.
Moşe, Tanrı'nın Dağı'na çıktı.
(Mişpatim 24:13)